
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

č. 1 / 2018

Milí bratři a sestry,
pro letošní postní úvodník jsem vybral z myšlenek papeže Františka:

Postní doba byla církví ustavena jako čas přípravy na Velikonoce, a proto veškerý smysl tohoto čtyřicetidenního údobí *čerpá světlo z velikonočního tajemství*, ke kterému směřuje. Můžeme si představit zmrtvýchvstalého Pána, jak nás volá, abychom vyšli ze své temnoty, a my se vydáváme na cestu za Ním, který je Světlem. Postní doba je pouť ke vzkříšenému Ježíši. Je to čas pokání a umrtvování, nikoli však samoúčelného, nýbrž zaměřeného na to, abychom spolu s Kristem vstali z mrtvých a obnovili svou křestní totožnost, tedy opětovně se narodili „shůry“, z Boží lásky (srov. Jan3,3). Díky této přirozené danosti je postní doba časem naděje.

Ježíš nám otevřel cestu k plnému, věčnému a blaženému životu. Ježíš se kvůli otevření této cesty a přechodu zřekl své slávy, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Otevření cesty k věčnému životu ho stálo vlastní krev a díky Jemu jsme byli zachráněni z otroctví hříchu. To však neznamená, že On již učinil vše a po nás se nic nežadá, že On prošel skrze kříž, zatímco my se „do ráje povezeme v kočáře“. Nikoli, tak to není. Naše spása je zajisté Božím darem, ale vzhledem k tomu, že se jedná o příběh lásky, vyžaduje náš souhlas a naši účast na jeho lásce, jak nám ukazuje naše Matka Maria a po ní také všichni svatí.

Postní doba touto dynamikou žije – Kristus nás předešel a my procházíme pouští našeho života díky Jemu a v cestě za Ním. Ježíš byl pro nás vystaven pokušení a pro nás pokušitele přemohl, avšak rovněž my máme spolu s Ním čelit pokušení a překonávat je. On nám dává živou vodu svého Ducha a je na nás, abychom nabírali z jeho pramene a pili, ve svátostech, modlitbě a adoraci. On je světlem, které vítězí nad temnotou, a po nás se žádá, abychom sytili nepatrný plamínek, který nám byl svěcen v den křtu.

Půst je dobou odporu. Odporu proti dýchavičné modlitbě, která uklidňuje naše svědomí, proti almužně, která nás naplňuje zadostičiněním, a proti postění, které skýtá pocit uspokojení. Postní doba je dobou paměti, dobou přemýšlení a tázání: co by z nás bylo, kdyby nám Bůh zavřel dveře? Co by z nás bylo bez Jeho milosrdenství, které nám neúnavně odpouští a vždycky nám dává příležitost k novému začátku? Postní doba je dobou tázání: kde bychom byli bez pomoci mnoha mlčenlivých tváří těch, kdo nám tisíce způsoby podali ruku, velmi konkrétními skutky nám vrátili naději a pomohli znovu začít?

Postní doba je dobou návratu k dýchání, je dobou otevření srdce dechu Jediného, který je schopen proměnit náš prach v člověčenství. Není to doba pro trhání si šatů tváří v tvář zlu, které nás obklopuje, ale spíše k vytváření prostoru pro dobro, které můžeme prokazovat ve svém životě tím, že se zbavíme toho, co nás izoluje, uzavírá a paralyzuje. Postní doba je čas soucitu – řečeno spolu se Žalmistou: „Vrať mi radost ze své ochrany [Hospodine] a posilni mou velkodušnost“, abychom svým životem zvěstovali tvou chválu (srov. Žl 51,14) a aby se prach, kterým jsme, mocí tvého dechu života stal „prachem, kterým miluje“.

Přeji dobré prožití postní doby.

otec Jan

O křesťanské meditaci

O meditaci je dnes slyšet často. A často se bere spíše jako prostředek či technika k dosažení lepšího zdraví... Zvou k ní často plakáty na ulicích... Zdravotní pojišťovna na ni dokonce přispívá... Jejich formy znají a praktikují různá světová náboženství. Je starší než křesťanství...

Křesťanská meditace je disciplína prostá, ovšem nikoli snadná... Právě pro svoji jednoduchost a prostotu se snad zdá až příliš chudá... Snažíme se při ní nechat odejít všechny představy a nápady, které do mysli přicházejí, dokonce i zbožné fantazie.

Křesťanská meditace nemá nahradit jiné druhy modlitby, které se v církvi žijí a při nichž člověk zapojuje představivost, cit, myšlení, touhu apod...

Tento způsob modlitby ve dvacátém století objevili mnozí, někteří dokonce i nezávisle na sobě (Griffith, Lasalle, Merton, Keating, Jalics, De Mello, Kopp a další). Byli konfrontováni s tím, že mnoho křesťanů hledalo u východních náboženství cosi, co jim v křesťanství zdánlivě chybělo, ale ve skutečnosti to jen upadlo v zapomnění... Jedním z těchto hledačů byl i Ir John Main, který byl vyslán na služební pobyt v Malajsii. Tam byl jednou osloven pokojnou přítomností buddhistického swamí, ředitele tamního sirotčince. Z jejich zdvořilostního setkání se rozvinul rozhovor o modlitbě a John se naučil meditaci. Našel v ní zalíbení, ale když se později stal benediktinem, odložil tento způsob modlitby, aby jej později s překvapením objevil, ale tentokrát v dějinách křesťanské spirituality. Setkávání s jinými církvemi nebo dokonce jinými náboženstvími nás nemá vést k odkládání vlastní tradice, ale k objevení svého vlastního v naší vlastní tradici. A právě to se stalo. John Main našel příklady takovéto modlitby u otců a matek pouště, u Jana Kasjána, v anonymním díle středověku Oblak nevědění, modlitbě Ježíšově. Tam se nechal inspirovat a rozvinul meditaci s prostým opakováním slova Maranatha (Přijď, Pane Ježíši z 1Kor 16,22). John Main toužil po tom, aby tento druh modlitby nebyl vyhrazen pouze mnichům a řeholníkům, a odpověděl proto na pozvání biskupa z Montrealu, aby ve městě rozvíjel kontemplativní modlitbu pro každého křesťana. Lidé přicházeli ke společné meditaci do benediktinského kláštera. Začaly se vytvářet skupiny křesťanské meditace a šířily se po celém světě, a dnes jich je více než dvaapůl tisíce ve všech částech světa... Ti, kdo se nemohou připojit ke skupině fyzicky, mohou meditoval s druhými online.

Účelem meditačních setkání skupin je podpořit a prohloubit osobní meditaci, dostat k ní naukový impuls a pohovořit i s ostatními. Světové společenství křesťanské meditace vydává pro skupiny na každý týden naukový impuls, kde se pojednávají otázky týkající se kontemplativní modlitby, ať už z pohledu dějin spirituality, psychologie nebo medicíny.

V České republice má světové společenství křesťanské meditace také několik skupin. Scházejí se i v obou brněnských katolických farnostech zasvěcených svatému Vavřinci. V Řečkovicích je to již tři roky, co se před zdejším svatostánkem ke křesťanské meditaci setkáváme 1x za 14 dní.

Meditace je také druhem postu, protože se člověk se při ní snaží „postit“ od svých myšlenek, nápadů, pocitů, představ, fantazií, tužeb apod... Vyžaduje odpoutání od vlastního ega. A jako každá modlitba, vyžaduje vyhrazení času, žádá, aby člověk při ní zůstal na jednom místě... a aby nedělal spoustu věcí současně... To je askeze jednoho místa.

Požehnanou postní dobu Vám přeje a žehná

P. Jindřich Kotvrda

Příběh na téma meditace najdete na straně 19. (pozn. red.)

Život ve farnosti

25.3. Květná neděle

mše svatě s pašijemi v 7.15, 8.30
a v 10 hod.

Liturgie Svatého týdne

26.3. pondělí Svatého týdne
v 18 hod. mše svatá

28.3. středa Svatého týdne
v 18 hod. mše sv. zaměřená na děti

29.3. Zelený čtvrtek

v 18 hodin mše svatá
na památku Poslední večeře Páně,
21 - 23 hod. adorace v „Getsemanech“

30.3. Velký pátek

v 15 hod. křížová cesta zejména
pro děti a mládež,
v 18 hod. obřady Velkého pátku

31.3. Bílá sobota

od 9 hod. adorace
Velikonoční vigilie
ve 21.00 hod.

1.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně Hod Boží velikonoční

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10.00,
při bohoslužbách se budou žehnat
pokrmy.

2.4. Velikonoční pondělí

mše sv. v 7.15 a v 9.00

* * *

Mše svaté na úmysly dárců

21. února, 16. března.

Mše svatá za nemocné

5. března.

Mše svaté za zemřelé

24. února, 24. března.

V uvedené dny bude připraven košík, do něhož můžete vložit na lístku svůj úmysl.

Pobožnost křížové cesty

vždy: v pátek v 17.30 hod.
v neděli v 15.00 hod.

Nedělní křížové cesty

1. neděle postní senioři
 2. neděle postní muži
 3. neděle postní maminky
 4. neděle postní skauti
 5. neděle postní kající bohoslužba
- Květná neděle rodiny
Velký pátek děti

Postní duchovní obnova

Postní obnovu v naší farnosti povede P. Pavel Kafka a bude se konat 2. a 3. března. Tématem obnovy bude **sedm hlavních hříchů**. V pátek bude mše svatá, adorace a přednáška, v sobotu od 9 hodin přednáška, pak ztišení a možnost svátostného smíření, v 10:30 další přednáška a v 11:30 mše svatá.

Křížová cesta na Medlánecký kopec

Tradiční venkovní modlitba křížové cesty se bude konat v pátek 23. 3. Sraz je ve 20.20 hod. v Medláncích u kříže na konci Turistické ulice. Svíčky s sebou!

Svátost smíření

Do středy 21. 3. se bude zpovídat vždy zhruba půl hodiny před začátkem bohoslužby. V další dny bude příležitost ke slavení svátosti smíření rozšířena takto:

22. 3. čtvrtek	16.00 - 19.00
<i>více zpovědníků</i>
23. 3. pátek	16.00 - 18.00
26. 3. pondělí	16.00 - 18.00
28. 3. středa	16.00 - 18.00

25. 3. *odpoledne se bude zpovídat v královopolském kostele.*

V naší farnosti probíhá

Večery chval

- každou 1. sobotu v měsíci ve 20 hodin.

Adorace se zpěvy z Taizé

- každou 3. sobotu v měsíci ve 20 hodin.

Snídaně na faře

- 15.2. a 15.3. po mši svatě.

Společenství seniorů

- 22.2. a 22.3. po mši svatě.

Pozvánky

Kurz alfa

Letos jej budeme pořádat na Ořešíně. V kostele jsou k dispozici letáčky na zvaní těch z vašeho okolí, kdo jsou hledající nebo kdo chtějí blíže poznat křesťanství. Vy užijte jich, prosím, a pozvěte je. Díky.

o. Jan

Železný poutník 2018

Již 21. ročník noční postní poutě ze Svatého Kopečku na Hostýn startuje letos 16. března. Bližší informace a přihlášky v sakristii.

Pout' farnosti

Jarní farní pouť je předběžně naplánována na 19. května, cíl zatím není stanoven. Bližší informace budou včas zveřejněny.

Farní tábor pro děti

Farní tábor pro děti nejen z náboženství proběhne v termínu od 19. do 25. srpna. Tábor je pro děti od ukončené 2. do 7. třídy. Letos opět navštívíme tábořiště s tee-pee v Hodově.

Přihlášky budou od začátku března v sakristii.

Těší se na vás

o. Jan + Jana a Pavel Rejmanovi

Naše farnost v roce 2017

- bylo uděleno 34 křtů (16 chlapců, 18 děvčat)
- první sv. přijímání přijalo 15 dětí
- svátost biřmování přijalo 13 farníků
- svátost manželství uzavřelo 8 párů
- 33 pohřbů

Farní charita

Vážení přátelé a spolupracovníci adopce na dálku!

Předávám Vám touto cestou srdečné pozdravy od našeho sponzorovaného dítěte v Indii Puneetha. Přeje nám všem požehnaný rok 2018 a vřele děkuje za podporu.

Ve školním roce 2016/17 ukončil poslední (desátý) rok školní docházky na Gort High School Kayrthardka. V tomto šk. roce (2017/18) studuje v prvním ročníku Gort College Belthangady. Má dobrý prospěch, daří se mu ve sportu i v kulturních aktivitách – hraje divadlo.

Co se týká financí, vycházíme velmi vyrovnaně – výtěžek měsíčních sbírek se prakticky rovná platbě, která činí 4.900,- Kč ročně (r. 2016 – vybráno 5 876 Kč, r. 2017 – vybráno 4 815 Kč). Z minulých let jsme měli něco ušetřeno. Rozhodli jsme se nenechat tyto peníze ležet ladem, ale použít je ne sice na vlastní adopci, ale ve prospěch jiných dětí. A tak při své loňské cestě do Tanzanie vzal otec Jan sebou i náš finanční dar ve výši 10 000 Kč jako příspěvek na vybudování místní školy. Děkujeme za všechny Vaše příspěvky a modlitby.

Za FCH Marie Bursová

Přehled hospodaření FCH za rok 2017

Hotovost k 1.1.2017 28 961 Kč
(z toho 16 522,- Kč náleží adopci)

Příjmy:

Vánoční sbírka LL, TBC	5 516 Kč
Postní sbírka pro Bakhita	4 959 Kč
Do pokladničky FCH	8 734 Kč

Výdaje:

Na stavbu školy v Tanzanii	10 000 Kč
Likvidace lepry, TBC	5 557 Kč
Příze na obvazy	2 121 Kč
Adopce	4 930 Kč
Bakhita, o.p.s.	5 000 Kč

Hotovost k 1.1.2017 20 562 Kč
(z toho 6 407,- Kč náleží adopci)

Výsledek vánoční sbírky 2017/2018 na LL, TBC: 3.818,- Kč.

Za přízeň a příspěvky na charitu všem srdečně děkujeme!

Marta Ocetková

Postní sbírka pro Bakhitu.

Je dobrým zvykem, že si v postní době ledacos odřekneme. Můžeme při tom myslet na maminky s dětmi, které se ocitly v nouzi a jimž pomoc poskytuje Bakhita o.p.s., se kterou naše farnost spolupracuje již několik let.

Stejně jako v minulých letech bude i letos probíhat sbírka pro Bakhita o.p.s. /Pomoc maminkám v nouzi/. Svoje příspěvky můžete vkládat do pokladničky FCH po celou dobu postní.

Za vaše pochopení i účast děkujeme.

MO

Farní den aneb

Festival Full Of Life

Minulý rok proběhla 3. června v naší farnosti akce s názvem **Festival Full of life**. Nebylo to o tom, že bychom měli potřebu udělat v Řečkovicích nějaký hudební "fes-

ták", ale byla zde touha uspořádat farní den trochu jinak. Aby to nebyla akce "farníci sobě", ale farníci pro druhé. Zkrátka uspořádat takový „den farnosti“, kam bychom mohli pozvat i ostatní lidi, především tedy naše nevěřící přátele, sousedy a známé. K tomu jsme se snažili přizpůsobit program celého sobotního odpoledne. Pro ty z vás, kteří jste zde nebyli a nevíte, o čem akce byla, bych rád stručně nastínil, jaký byl program tohoto festivalu (nebo chcete-li tohoto farního dne) a také bych rád upozornil na termín letošního ročníku, který bude v sobotu **26. května**.

Ze začátku zde vystoupily místní scholy a kapely, poté i pozvaní hosté. Ti pro návštěvníky připravili vystoupení různých hudebních žánrů, divadelní představení pro děti i dospělé, biblické tance a přednášky. Zazněla svědectví lidí, o tom, jak Bůh jedná v jejich životech. Pro děti byly připraveny hry a workshopy, mládež a dospělí si mohli poslechnout přednášku olympijského kaplana, který doprovázel český tým loni v brazilském Riu. Další přednášky se ujal Radovan Voříšek s tématem „Závislosti a uzdravení“. V podvečer se zaplnil kostel na divadelní představení „Zraněný pastýř“, které bylo o člověku hledajícím smysl života a způsob, jak zaplnit prázdnotu svého srdce. Mezi pozvanými hudebními hosty byl Brno Gospel Choir a SBMka (Schola brněnské mládeže), která završila program svatodušní vigilií. Během celého programu probíhala v kapli tichá adorace za průběh festivalu i za lidi, kteří sem přišli, aby mohli zaslechnout radostné poselství evangelia, které by se dotklo jejich srdce. Někteří lidé využili nabídku přímluvné modlitby – možnosti svěřit své problémy a trápení Bohu prostřednictvím modlitební dvojice dobrovolníků.

V podobném duchu bychom rádi tuto akci zopakovali i letos. Víme, že ne všechno se zvládlo a podařilo, někomu zase mohla vadit vyšší finanční náročnost akce. Ačkoliv jsme se snažili ušetřit, kde se dalo, přesto jsou věci, se kterými prostě neheme. Naše farní hudební uskupení tvořila základ programu, ale jestliže jsme se rozhodli ještě pozvat jednu z nejlepších a nejznámějších schol v republice (SBM – Schola brněnské mládeže) nebo Gospel Brno Choir, pak je třeba jim připravit i adekvátní podmínky, co se týče zvuku, prostornosti pódia apod. Tím samozřejmě stoupá i rozpočet akce. Nicméně, díky Bohu se peníze podařilo sehnat a farnosti tak stačilo přispět částkou 39.000 Kč, i když reálné náklady byly téměř 4x větší. Pro letošní rok jsou předběžné náklady prozatím vyčísleny na 221 000,- Kč. Ještě nemáme vysoutěžené ceny na pódium a zvukaře, takže se cena bude ještě zpřesňovat a předpokládáme, že se sníží. Farnost do rozpočtu festivalu bude vedle zapojení dobrovolníků přispívat částkou cca 40 000,- Kč, což tvoří 18% rozpočtu celé akce. Zbývající prostředky hledáme v možnostech dotací (Ministerstvo kultury - 50 tis., Biskupství brněnské – 40 tis., fond Credo – 30 tis.) nebo u sponzorů či dárců. Musíme si uvědomit, že tato akce je akcí evangelizační a do evangelizace bychom měli investovat na prvním místě, protože to je jedno z poslání církve.

Přesto tento „farní den“ vnímáme jako velkou šanci, a to hned z několika důvodů:

1. Je to šance, jak přiblížit poselství evangelia i lidem, kteří o kostel běžně ani nezavádí, kteří mají předsudky vůči církvi, k těm kteří si nikdy nenaladí rádio Proglas či TV Noe, kteří si na internetu nehledají a nečtou křesťanské weby a články, k těm

kteří se obloukem vyhnout různým „evangelizačním“ stánkům v ulicích města. A právě tyto lidi bychom sem rádi pozvali – naše nevěřící sousedy, přátele, spolužáky či kolegy v práci.

2. Asi většina z nás má někoho známého, na němž nám hodně záleží, a vnitřně si přejeme, aby i on(a) mohl poznat tu velikou Boží lásku, kterou k nám Bůh má. Zároveň však naše pozvání do kostela není tím, na co dotyčný čeká a dostává se nám tak často od něj negativní reakce. Zkusme ji/ho tedy pozvat na tento farní den – místo, kde může poprvé v životě zažít společenství křesťanů, kde může zaslechnout něco o Bohu, ať už v konkrétním osobním svědectví nebo prostřednictvím hudby, divadla či přednášky. Nikdy nevíme, co druhé může oslovit.

3. Z minulého setkání jsme měli mimo jiné radost i proto, že se do organizace zapojila spousta lidí z farnosti. Někdo jako účinkující, jiný jako organizátor v areálu, další u občerstvení, další roznášel letáky (Rožeň speciál), jiný se modlil nebo se podílel na chystání nebo úklidu areálu. Bez těchto (skoro) 200 dobrovolníků by tato akce nemohla proběhnout. Bylo hezky vidět, jak práce na společném díle (k Boží slávě) lidi spojuje. Zapojili se i lidé, kteří jsou ve farnosti noví a mohli se tak blíže zapojit do farního společenství.

4. Občas se setkávám s názorem, že vlastně nevíme, jak mluvit s lidmi o Bohu, o Ježíši, o křesťanství a také, že nemáme dostatečné znalosti. Nemusíte jim nic vysvětlovat, přemlouvat, vnucovat ... ale jen nabídnout. Už to, že je pozvete a půjdete s nimi, je velká věc. Pokud se za ně budete modlit a vyprošovat pro ně požehnání, tak věrme, že Bůh bude jednat. Třeba ne hned, třeba ne po této akci, třeba až za pár let, ale všechno má svůj čas a každá

maličkost, kterou děláme pro druhé má velký význam.

5. Co tedy konkrétně můžeme udělat?

Odpověď je jednoduchá: pozvěte je.

Pozvěte všechny lidi, na kterých vám záleží. Soused souseda, rodina rodinu, teenager teenagera. Pokud jste přátelé a mají k vám důvěru, tak třeba pro ně nebude problém prožít s vámi půl dne, kde se snad budou cítit fajn, kde bude přípraveno občerstvení, kde se mohou setkat a seznámit s dalšími lidmi, kde bude program pro všechny věkové kategorie nebo kde mohou osobně potkat „svého“ faráře. Je přece možné z akce kdykoliv odejít. Vše v naprosté svobodě.

6. Osobně považuji za velmi důležité to, že naše farnost je připravena „pracovat“ s lidmi, kteří projeví zájem (nejen o víru v Boha) a také je připravena tyto lidi postupně uvádět do života farnosti. Jestliže někoho zaujme to, že ve farnosti probíhají Manželské večery a tuší, že by to mohlo obohatit jejich manželství, tak mohou využít této nabídky farnosti. Jiné může zaujmout farní ples, karneval, taneční, společenství seniorů, maminek atd. Kdo se bude chtít dovědět více o křesťanství, pak může využít nabídky Kurzů Alfa. Nebo ten, kdo chce vědět, co je to vlastně duchovní život křesťana, jak Bůh jedná v životě lidí a jak se vlastně lidé modlí, tak odpovědi na tyto otázky může postupně nacházet v modlitebních společenstvích, které jsou ve farnosti (tyto modlitební skupinky nazýváme farní evangelizační buňky) a které jsou otevřené všem bez rozdílu – věřícím i hledajícím. Nejedná se tedy o jednorázovou akci, po které bychom si řekli: „Bylo to fajn a za rok se tu třeba sejdem zase“, ale vědomí toho, že farnost nabízí všem lidem spoustu věcí po celý rok. Všem, kteří o to stojí.

V současné době se připravuje program a domlouváme hosty, kteří zde budou vystupovat. Stejně jako loni bude potřeba dobrovolníky, proto během měsíce března bude na oltáři Svaté rodiny papír, kde bude možné se napsat mezi dobrovolníky, kdo s čím bude ochoten pomoci. Tímto vás zároveň prosíme o spolupráci. Pokud budete mít jakýkoliv dotaz či připomínku, můžete psát na e-mail:

handlar@katolik.cz.

Podpořme prosím modlitbou tuto akci, aby mohla přinést pozhřebání pro naši celou farnost. Ať už svou osobní modlitbou nebo účastí na adoraci za novou evangelizaci (vždy v neděli v 18:30). Zároveň bývá tichá adorace v kostele tehdy, když se na faře schází organizační tým k plánování celé akce. Mějme na paměti, že to, jak se celá akce vydaří, nezáleží ani tak na organizačních a manažerských schopnostech týmu a dobrovolníků, ale na tom, jak moc ji plánujeme s Ježíšem a pro Ježíše.

... a nezapomeňte si poznamenat do svého kalendáře termín 26.5.2018 :-)

za organizační tým Petr Handlar

Vstupy do škol

Jedním z projektů probíhajících v naší farnosti jsou „Vstupy do škol.“ Jedná se o výukové programy sestavené na katechetickém centru našeho biskupství, které jsou akreditované u Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy. S otcem Janem je nabízíme během celého školního roku v pěti školách naší farnosti. Programy jsou zpracovány tak, aby odpovídaly na požadavky vzdělávacích programů předepsaných Ministerstvem školství. Žákům se snažíme zprostředkovat informace o Bibli, Poselství křesťanských Vánoc a Adventu,

Poselství křesťanských Velikonoc a Postní doby a další.

V minulém školním roce jsme tak měli možnost oslovit kolem 1000 žáků ve 42 třídách našich škol. Děti zveme také do řeckovického kostela, kam začátkem ledna každoročně zavítá více než 500 dětí se svými učiteli.

Přestože žijeme v Evropě s křesťanskými kořeny, k žákům se tak dostávají informace pro ně často nové a neznámé. Nejednou i paní učitelky přiznaly své dojetí nad biblickými příběhy nebo své potěšení se slovy: „Tak už vím, jak to vlastně bylo. To musím říct doma manželovi.“ Nejkrásnější pro nás bylo, když po jedné hodině přišla holčička s otázkou: „Mohla bych být také věřící?“

Naším úkolem však není sklízet, ale zasévat, a co s tím dál udělá Pán, je zcela na Něm. Aby však nešlo jen o výuku, prosíme vždy ochotné farníky, aby nás v době „Vstupů do škol“ provázeli modlitbou, aby Duch svatý mocně působil. Budeme rádi, když toto dílo podpoříte svou modlitbou i vy.

Jana Handlarová a Karolína Kolářová

Farní Dydžina letos podruhé

Minulý rok na první pátek po Velikonocích dorazila do Svatovavřinecké restaurace skupina odvážlivců. Přišli se podívat, co je to ta Farní Dydžina a ještě k tomu prý s ŽIVOU kapelou.

Nakonec jich byl plný zadní sál a vytvořili skvělou atmosféru pro koncert kapely. Na improvizovaném pódiu se vystříдалo 9 hudebníků - jak z farnosti, tak i hostů. Kapela předvedla americké chválovky v pořádně elektrickém provedení, nechyběl přídavek, ani fanyanky v první řadě. Po chvilce oddechu spustili dydžeje své stroje a farníci tancem rozhýbali ztuhlá

těla po předvelikonočním odříkání v rytmu současných i oldies hitů. Poslední tanečníci opouštěli prostory parketu v pokročilých nočních hodinách!

Letos se můžete těšit na podobný průběh, chystáme nové písně, přijdou noví hudební hosté... A věříme, že i noví příznivci Farní Dydžiny. Takže 6. 4. 2018, což je první pátek po Velikonocích, na viděnou ve Svatovavřinecké restauraci!

Kapacita je omezená, rezervujte vstupenky u Ondry Víta osobně či na mailu - *ondraone@centrum.cz*, případně na telefonnu 777678982.

Vašek Hadrava

Poděkování za Farní ples

V následujících řádcích bych se rád krátce ohlédl na letošním Farním plesem. Přiznávám, že jsem měl lehké obavy, zda to všechno letos klapne – jiná kapela, upravený program, opravená sokolovna, spíše konzervativnější návštěvníci Farního plesu... Nakonec byl největší komplikací pozdní příjezd jídla, protože vše ostatní vyšlo na jedničku. Chtěl bych proto všem, kteří se jakkoli o úspěch plesu přičinili, moc poděkovat. Jmenovitě Vaškovi Hadravovi za kapelu, Ondrovi Dygasovi a Aniče Kasanové za fotokoutek, Evě a Honzovi Sopouškovým za nacvičení předtančení (účast mládeže hodnotím jako největší pozitivum plesu), ženám, které chystaly stoly a výzdobu, a mužům, kteří připravili stoly (ještě jednou velké díky patří Petrovi Prokšovi st.). A v neposlední řadě také pomocnému personálu v baru (za stylový outfit), v kuchyni za bezvadné uklizení nádobí a všem, co přispěli do tomboly. Prostředky, které jsme získali, použijeme pro činnost farnosti, výtěžek z tomboly, který letos činí rekordních 12

tis Kč, bude věnován, tak jako ostatní roky, pro činnost sdružení Ruka pro život.

A co zlepšíme příště? Rozhodně lépe vyjadíme chystání sokolovny – tak, aby vše na sebe lépe časově navazovalo. A další zlepšováky budou na Vás, proto prosím o zpětnou vazbu, co se povedlo více a co naopak méně. Pokud máte nějaké náměty, podněty, připomínky, prosím, sdělte mi je, buď osobně anebo třeba mailem – ondraone@centrum.cz.

Takže za rok opět na viděnou, a ještě jednou velké díky!

Ondra Vít

Poslem dobra může být každý z nás!

K sepsání tohoto článku mne vedlo kázání otce Jindřicha, které měl den po druhém kole prezidentských voleb, tedy v neděli 28. ledna. Hlavním tématem bylo zamyšlení nad výsledkem prezidentských voleb, a to v souvislosti s evangeliem, které v tuto neděli zaznělo (Mk 1, 21-28).

Ač jsem striktním zastáncem názoru, že politika do kostela nepatří, domnívám se, že současná situace si žádá zapojení každého z nás. Nejde o to, zda jsme volili toho či onoho kandidáta. Svobodu volby má každý z nás a je podstatou demokracie, když menšina musí respektovat názor většiny. Proto tento článek není o hodnocení, pro jakého kandidáta jsme hlasovali. Celou situaci vnímám v mnohem širším kontextu a bylo by nesprávné namlouvat si, že nás dalších pět let čeká pouze to, co jsme v předchozích pěti letech zažívali. Ano, někomu to vadit nemuselo, mně však ano a nehodlám se smířit s tím, že toto je obraz našeho národa. Domnívám se, že skutečně můžeme s Boží pomocí být poslové dobra. Že můžeme kolem sebe šířit dobro, víru, slušnost, vzájemný re-

spekt, pospolitost a pochopení. A že právě nyní nastala situace, která si to žádá. Otcí Jindřichovi jsem děkoval za jeho promluvu již v onu neděli, činím tímto opětovně.

Ondra Vít

Z farní knihovny

V knihovně máme oddíl „Jiná náboženství“ a do něj nám přibyla kniha *Poselství šamanů*, tedy poselství o náboženské zkušenosti z časů tisíce let vzdálených, předané prostřednictvím příslušníků starých kultur, kteří však studovali na západních univerzitách, a tak se jejich sdělení stává pro nás srozumitelným. Jde o sdělení o našem vztahu k přírodě jako ke stvoření, o bližním a o rozhovoru s ním, o svých předcích a vůbec o vztahu ke stáří, o lásce k životu nebo o umění. O sdělení dle mého soudu až překvapivě inspirativní. Třeba o rozdílu mezi ceremonií, kde je spiritualita vpuštěna jen jako předvídatelný jev, a rituálem, při kterém mohou vznikat nečekané a překvapivé efekty. To jsem si hned vzpomněl na sicilské město Scicli, kde o Velikonocích na Boží Hod vynáší muži těžkou sochu Ježíše Krista z chrámu, ale bez jakékoli domluvy, takže než dojde k nalezení směru a trasy pochodu, je socha smýkána kostelem ze strany na stranu a všichni si oddychnou, když na této cestě nedojde ke zranění. To je rituál par excellence, vnější. Jak ale bylo řečeno při homilii na čtvrtou neděli adventní, je Liturgie a Boží Slovo nekonečným tajemstvím, takže nás pokaždé může oslovit nově. Záleží jen na nás, zda jsme účastní ceremonie, či rituálu.

A na závěr slova Josepha Standinga Eagla o předávání poselství: *...vždycky jsem zastával názor, že musím lidem dopomáhat*

k tomu, aby se stali svými vlastními učiteli. Já sám je nic naučit nemohu, protože všechno, co bych jim byl schopen předat, patří mně, a nikoli jim. Kdyby si to ode mě vzali, nikdy by se nestali autentickými bytostmi.

Inspirativní čtení Vám přeje *Honza*.

Gustovo okénko

Písmo a vítězná šňůra Komety

Začátkem ledna jsme vyjžděli s divadlem do Německa. Ale daleko jsme nedojeli... Sedím a loučím se s Brnem, které ubíhá za oknem, otevírám Písmo a v tom se

ozve rána a autobus šmatlavě dojíždí na pumpu. Praskla zadní pneumatika, čekáme na náhradní vozidlo. Po hodině nám přijíždí idol všech idolů - krásné Volvo s nápisem Kometa přes celý trup. Ano, pojedeme autobusem, kde sedává Čiliak, Erat,... To se to sedělo. V pohodě jsem si opět otevřel Písmo a pokračoval v bohulibé činnosti.

Během německého pobytu jsem sledoval, že se Kometa chytla a stále vyhrává, šňůra vítězství trvala dost dlouho. Mám takový dojem, že mi Kometa dluží volňásek.

A.D.

Informace z FER

Milí přátelé,

úvodem bych chtěl poděkovat za všechny ohlasy, které vzbudily naše předchozí články. Leckdy nebylo a nebude lehké některé dotazy zodpovědět. Ne všechny nápady bude možno zrealizovat a ne všechno, co se ve farnosti dělo a bude dít, se všem líbí. To je v každém lidském společenství přirozené. Ale už jen to, že zprávy z FER čtete, přemýšlíte o nich a dotazujete se, je velmi dobré. Nadále bych vás chtěl povzbudit ke spolupráci. Vždyť jenom konstruktivní diskuse, i třeba kritická, nás posune dopředu a farní rodina není jen pan farář s několika spolupracovníky, ale my všichni.

Určitě je dobré se na začátku roku ohlédnout nad tím, co všechno se nám společnými silami v loňském roce podařilo zrealizovat z prostředků farnosti a dotací. Je toho tolik, že nepochybně na nějakou aktivitu zapomenu (a za to předeem omlouvám). Zaměřím se tedy hlavně na investice, opravy a evangelizační projekty.

Nejrozsáhlejším Evangelizačním projektem byla realizace festivalu Full of life. Tento projekt vzbudil mnoho rozličných reakcí. V současné době probíhá příprava druhého ročníku, je tedy ten správný čas diskutovat o tom, jak by měl vypadat, aby přinesl co nejvíce ovoce. Na mě osobně v prvním ročníku nejvíce zapůsobila večerní bohoslužba a množství dobrovolníků z naší farnosti, kteří byli ochotni se do společné práce zapojit.

Velmi důležitým a úspěšným projektem, o kterém se toho mnoho neví, jsou Vstupy do škol. V rámci něj naše katechetky s panem farářem navštěvují s in-

teraktivním programem hodiny v základních školách naší farnosti a zajímavým způsobem prezentují dětem určitá křesťanská témata. Počet dětí, které se takto nenásilnou formou seznamují s křesťanstvím, můžeme počítat na stovky.

Již po několikáté se i v loňském roce uskutečnily kurzy Alfa a další desítky párů si prošla Manželskými večery.

Ve farnosti úspěšně proběhly i některé další evangelizační akce, které se - většinou na bázi dobrovolníků - uskutečnily bez jakýchkoliv nákladů pro farnost a přilákaly stovky obyvatel městských částí spadajících do farnosti. Jmenujme alespoň již sedmý ročník Svatomartinského průvodu s divadlem a tradiční posvícení na Orláku. Vždy se jich účastní stovky dětí a rodičů, z nichž valná většina do kostela nechodí. Z krátkého divadelního představení spolku Evžen si například pokaždé odnesou poutavý příběh některého významného světce našich dějin. Hned druhého ledna tohoto roku se při požehnání tříkrálovým koledníkům nově přidal příběh Klanění tří králů. Další neděli pak vánoční koncert Sboru věčně mladých přispěl z výtěžku dobrovolného vstupného na sdružení Ruka pro život a stejné organizaci byl zaslán výtěžek z tomboly z úspěšného, v pořadí 17. Farního plesu. Ten je již tradičně úvodním podnikem řeckovické plesové sezony. Kulturní novinkou byl loni první ročník Farní Dydžiny, která se konala hned po Velikonocích. Na této akci si návštěvníci nejen z řad farníků mohli poslechnout jak živé křesťanské písničky, tak všechny správné oldies hity. Protože se akce povedla, letos je v plánu další ročník.

Tímto se dostáváme k charitním projektům. Vedle několika sbírek pravidelně vyhledávaných Biskupstvím brněnským to jsou např. sbírky pro sdružení Bakhita a nejvýraznějším počinem opakovaná podpora projektů v africké Tanzanii. Po traktorech a zajišťování vody se v současné době již druhým rokem pracuje na výstavbě střední školy pro děti ve vesnici Mpanga. Vedle přímých darů sponzorů přispívá naše farnost pravidelně z pátečních sbírek v kostele.

Z investičních akcí jsme v loňském roce zrealizovali nátěr věžičky a opravu klempířských prvků na kostele. Na faře přibylo zádveří a bylo provedeno zaoteplení stropu kostela, kaple a oratoře. Z oratoře se lze nyní také dostat po sklápěcím schodišti na půdu, kde vznikl prostor pro uskladnění například božího hrobu a dalších věcí.

V tabulce níže bychom vám rádi představili rozpočet farnosti na rok 2018. Vychází ze zkušeností z předchozích let, a jak už jsme psali minule, z investic pro letošní rok počítáme s generální opravou varhan, ozvučením kůru a zajištěním projektu a stavebního povolení pro vybudování zázemí (kuchyňky) z bývalé garáže k farní klubovně.

Rozpočet farnosti na rok 2018

Výnosy:		Náklady:	
Sbírky	1 000 000,00	Bohoslužebné náklady	20 000,00
Dary	25 000,00	Režijní náklady	170 000,00
Nájemné	355 000,00	Spotřeba energie	200 000,00
Schválené dotace z Biskupství brněnského		Náklady na běžné opravy a udržování	50 000,00
Full of life	40 000,00	Dohody o provedení práce	25 000,00
Vstupy do škol	15 000,00	Předpokládané odeslané sbírky	160 000,00
Manžel.večery	15 000,00	Předpokládané odeslané příspěvky na potřeby diecéze	170 000,00
Kurzy Alfa	10 000,00	Mimořádná sbírka - charita	13 000,00
Další předpokládané příjmy		Dary a charitativní výdaje	140 000,00
Zažádané dotace pro FOL (MK, fond Credc	80 000,00	Daň z nemovitosti	4 700,00
FOL - vstupné, občerstvení, dary	60 000,00	Farní pastorační a evangelizační projekty	302 650,00
Příspěvky účastníků kurzů Alfa	6 000,00	Full of life	221 000,00
Příspěvky účastníků manželských večerů	15 000,00	Vstupy do škol	22 500,00
		Manžel.večery	32 500,00
		Kurzy Alfa	26 650,00
Úroky z běžného účtu	200,00	Odpisy	430 970,00
 		Provedené a nevyúčtované investice z roku 2017	180 000,00
Výnosy celkem	1 621 200,00	Předpokládané investice roku 2018	200 000,00
		Náklady celkem	1 866 320,00
		Rozdíl výnosů a nákladů	-245 120,00

Stav peněžních prostředků k 1.1.2018

795 426,81

Předpokládaný stav peněžních prostředků k 31.12.2018

981 276,81

Rozpočet koncipujeme jako vyrovnaný, respektive mírně přebytkový. Váš zájem o ekonomické dění ve farnosti se zvyšuje, předpokládám tedy, že na dotazy, které k tématu dostaneme, zodpovím třeba v dalším článku Rožně.

Závěrem mi dovolu,te, abych všem popřát pokoru, milost obrácení a radost ze všech očekávaných zaslíbení, kterým právě začínající postní doba předchází.

Petr Prokš, za farní ekonomickou radu

Popletená poutní místa aneb jak dnes žije otec Jacek

Nyní už nevím, jak se to vlastně stalo, ale když náš otec Jacek odcházel, nějak jsem si tehdy špatně zapamatoval poutní místo, které si zvolil při své žádosti o změnu. A pak, v průběhu let (už je to téměř neuvěřitelných šest roků!) jsem si nějak uvědomoval jen to, že je to někde na jihu či JV diecéze a byl skálopevně přesvědčen, že jsou to Hluboké Mašůvky. Farního zájezdu za ním jsme se nezúčastnili a já tak stále žil v tomto svém dávném omylu.

Když se čas od času stávám „slaměným vdovcem“, neboť žena odjíždí za svou maminkou mimo Brno a ne vždy jedu s ní, případně mi jako smysluplné spojit příjemné s užitečným, totiž výlet na kole s nedělní mší svatou a když je to dál, tak ranní cestu tam zvolím se svezem vlakem.

Ta zmíněná a popisovaná neděle nastala začátkem listopadu a já se vlaky s přestupem v Břeclavi dostal do Znojma. Trochu jsem spěchal, abych těch 9km na poutní místo dojel včas a stihl začátek bohoslužby v 9:30. Přibyl jsem sem právě ve chvíli, když do kostelních dveří vcházel nějaký, mně neznámý, mladý kněz. Hned jsem jej oslovil se slovy, je-li dnes záskokem za Jacka. On se na mne díval chvíli nechápavě, než jsem po chvíli dohadování přišel na svůj omyl. Že totiž on je ve svém kostele a já musím otce Jacka hledat o „poutní místo dál“- až v Příbyslavicích. Ale když už jsem tu, prožiji zde poprvé mši svatou s místními farníky, řekl jsem si, i když tu v poutním chrámu nejsem poprvé.

Zaměřuji-li se v tomto příspěvku také na poutní místa, musím v souvislosti s mou cestou zpět na Brno uvést zajímavost, totiž můj objev dalšího poutního místa.

Když jsem šlapal rovinatým lesíkem v přírodní aleji pod Šibeničním vrchem před obcí Horní Dunajovice, objevil se na pravé straně půvabný venkovní areál přírodního poutního místa, kde ve výšce cca 8m nad terémem a současně i potokem Křepička na mne ze skály shlížela zasklená socha P. M. Lurdské.

Nese název Poutní místo P. M. Lurdské v Rybnicích. Zakladatelkou je Monika Kuchynková z Horních Dunajovic. Při jedné ze svých četných cest navštívila Lurdy. Zázračné místo se jí stalo spolu se sestrou Žofií inspirací. Finančně se na realizaci nápadu podílel její bratr Antonín, majitel

nedalekého mlýna v Horních Dunajovicích. První pouť se tu konala 8. 9. 1897 za přítomnosti vlasteneckého kněze a spisovatele Václava Kosmáka.

V době zákazu poutí bylo poutní místo devastováno, dokonce došlo k odcizení sochy sv. Bernardety. Mariánské písně se údolím začaly ozývat až s obnovou v roce 1990.

V září 1997 za účasti biskupa Mons. Cirkleho a mnoha kněží zde bylo oslaveno 100 leté výročí založení.

Pak už následoval Moravský Krumlov, Ivančice a Tetčice u Rosic. Už za tmy mne vítal Žebětín a já si s dojezdem domů (84km) umínil, že svou chybu musím brzy, až nastane podobná rodinná konstelace, napravit.

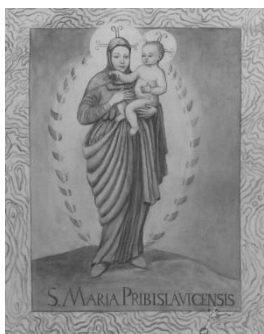
Nastal den slavnosti Ježíše Krista Krále a já opět nedělním ránem mířil na poutní místo. Jenže první vlak z Brna směr Třebíč (plzeňský rychlík), přijel na rychlíkovou zastávku Okříšky v době, kdy už se mše svatá v Příbyslavicích dospěla do svého závěru- začíná tu totiž v 8:00. Přesto jsem nelenil a rozjel se ty 2 km z kopce vstříc poznání Jackova půso-

biště. Barokní kostel Narození P. Marie stojí na mírném návrší uprostřed obce.

Po vkročení do chrámu mne ovanula vůně kadidla a já prožil toto úvodní setkání paradoxně hned se závěrečným požehnáním. Jacka, obklopeného dětmi, které jej doslova milují, jsem pozdravil krátce nato v zákristii. Rozhovor jsme si domluvili až po další mši svaté v Okříškách, jeho 2. farnosti a mé záložní variantě nedělní povinnosti.

Panna Marie Příbyslavická - na rozdíl od většiny poutních míst to není uctívaná soška, ale oltářní obraz.

A nyní stručně k historii poutního místa i milostného obrazu. Duchovní historie Příbyslavic sahá až do 10. století, kdy sem podle ústního podání přišli benediktini a na přelomu tisíciletí zde vystavěli malý klášter. Součástí byl i románský kostel sv. Gotharda, později zasvěcený sv. Anně. Zbudován byl jako jednoduchý tribunový kostel s půlkruhovou apsidou. Patří tak k nejstarším stavbám na Moravě. Několikrát byl přestavěn a stavebně nyní navazuje na poutní chrám. Mše svatá se tu slaví ke svátku sv. Anny a ve velikonočním období je využíván jako místo Božího hrobu.

Na místě dnešní obce se podle výzkumů nacházel přemys-

lovský dvorec a Přibyslavice bývaly osadou na tzv. lovětině stezce, která spojovala Počátky s Třeští a Třebíčí.

Ze záznamů starých matrik se dovídáme, že na vnější straně kostela sv. Anny se nacházel obraz Panny Marie namalovaný na omítce. Přes vystavení nepohodě povětrnosti a bez lidského zásahu zůstával stále zachovalý a pěkný. Když kostel před rokem 1622 spravovali evangelíci, měly být odstraněny všechny obrazy, sochy i oltáře. Obraz P. Marie však přes své zalíbení vápnem stále vystupoval na povrch.

Lidé jej začali uctívat, a když nastala zázračná uzdravení tomuto obrazu přisuzovaná, stal se prostor před tímto obrazem poutním místem. Svědectví r. 1715 oznamuje, že jakkoli byla ostatní vnější malba kostela zničena deště, až bylo vidět stavební kámen, posvátný obraz si malbu i s barvami udržel. Lidé to přisuzovali Boží vůli.

Z vděčnosti za uzdravení a vyslyšené prosby nechal roku 1724 hrabě Collalto vystavět kapli přiléhající ke stěně starého kostela, kde se obraz nacházel. Příliv poutníků sílil a roku 1748 dosáhl počtu 40 tisíc! Kaple přestávala stačit a tak se brtnický hrabě rozhodl postavit **nový chrám (poutní kostel Narození Panny Marie)**, kde původní kaple s posvátným obrazem se stala dnešním presbyteriem. Kostel má 40m na délku, 16m šířky a vysoký je 26m. Roku 1797 byl přímo na omítku místo původního dřevěného oltáře namalován nový oltář, který známe dodnes. V jeho středu se nachází obraz milostné Matky Boží Přibyslavické. Normálně je originál obrazu kryt otevíratelnou kopií namalovanou na dřevotřískové desce. Při mariánských poutích je k vidění i uctívání originál na zdi za touto kopií. Vlastní oltář je ze zeleného italského mramoru, vyrobený z jednoho kusu a ozdobený hraběcím znakem a korunkou. V roce 1869 byl hlavní oltář doplněn o nový svatostánek, beránka a cherubíny, prakticky už do dnešní podoby. Po smrti stavitele chrámu- hraběte se věže nedostavěly a ty dnešní o výšce 40m byly dokončeny až v roce 1936. Projektoval je věhlasný architekt Kamil Hilbert, stejně jako průčelní věže katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze. Ve východní věži je instalována zvonkohra hrající mariánské písně a o Vánocích koledy.

Fara leží hned naproti kostelu. O. Jacek si jen odskočil pro hostie a už nasedá do svého

VW, aby mne pak po chvíli předjel při mém šlapání nazpět do Okříšek.

Dostal jméno frekventovaného a uctívaného světce v Polsku sv. Jacka, což je latinsky i česky Hyacint. Za-

jímalo mě a dal jsem si práci zjistit, že toto krásné, květinové jméno nese v celé české republice jediný člověk-obyvatel z Prahy.

Farní kostel Jména Panny Marie v Okříškách, Jackova 2. farnost, kde má týdně 2 mše svaté, jednu ve čtvrtek a druhou právě dnes v neděli.

Otec Jacek tu dnes, na slavnost Ježíše Krista Krále uděluje svátost pomazání nemocných.

Po skončení mše svaté jsme si dle slibu v zákristii sedli, vyprávěli a vzpomínali. Pro ty dříve narozené nebo nové farníky shrnu celé jeho curriculum vitae:

Otec Jacek Kruczek se narodil 1974 v polském městě Limanowa pod Vysokými Tatrami v tarnowské diecézi. Blízké Wadowice, rodiště Jana Pavla II. a jeho osobnost, jej ovlivnily v životním směřování. Při studii teologické fakulty rovněž v Tarnowě vykonal stáž v pražské diecézi. A zde padlo jeho rozhodnutí o případném budoucím zahraničním působení. Zprvu po vysvěcení však působil ještě 5 roků v Polsku.

Otec Jacek pobyl 2004 - 5 jeden rok v Hodoníně jako kaplan (na tomto 1. působišti v ČR se zdokonaloval v češtině), pak přišel k nám do Řečkovic po otci Janu Pacnerovi (když ten se stal vojenským kaplanem), aby jej pak vystřídal za 7 roků působení další Jan, totiž otec Kotík. Nyní už je přes 5,5 roku v Příbyslavicích.

Sám o sobě řekl, že k nám do Řečkovic přišel se strachem a odcházel beze strachu. „Můj odchod z farnosti, to nebylo žádné utíkání, pokání atp., prostě přišel čas jít dál...“

A těch 7 roků u nás bylo bohatě naplněných - krásnými poutěmi, kdy nás několikrát vedl do svého rodného Polska, odkud jsme společně přivezli obraz Božího Milosrdenství, do Svaté země, Říma a Francie. A nepočítaně bylo poutí po naší

vlasti, ta nejdelší pak na Svatou Horu. Ale nejen to - byla to duchovní cvičení pro rodiny v Krkonoších, prázdninové akce, putování po horách s omladinou - hlavně jeho rodné Tatry z polské strany, pomoc postiženým dětem z farnosti... To vše navíc k běžné pastoraci a významné opravě fary i chrámu sv. Vavřince.

A ve svém současném působišti na toto vše navazuje a dále k dokonalosti rozvíjí. Nadále přivádí moravské poutníky na své milované poutní místo Čenstochová na Jasnou Horu. Sám se sem účastní srpnových pěších poutí s kněžími a mládeží rodné tarnowské diecéze. Na této 9ti denní pouti jdou kněží v závěru skupiny a zpovídají. Za zdejšího působení byl navíc už zase 2x ve Svaté zemi, 2x v Santiagu de Compostela, vloni z Porta k hrobu sv. Jakuba putoval jako pěší poutník s porcí 250km.

V roce 2017 mu zde přibyla 3. farnost - Heralice (necelé 4 km od Okříšek a 6km od Přibyslavic), kde má týdně ve farním kostele sv. Jiljí dvě mše svaté. V „domácích“ Přibyslavicích slouží týdně hned 3 mše svaté a jednou měsíčně také v kapli Nejsvětější Trojice v Radoníně (patřící ke zdejší farnosti).

Pejska Ferdu sice zanechal na faře v Řečkovících, zde jej však zase v jeho poslání na faře těší kočička Číča. Podle svého zvyku i sám manuálně přikládá ruku k dílu na zvelebení chrámu a údržbě na faře i okolí. Právě za našeho rozhovoru mu proto přináší akolyta motorovou pilu. Je úsměvné uvidět kněze v klerice s tímto nástrojem!

Na otázku, k čemu ji potřebuje, odpovídá: „Máme přece velkou zahradu“. A nejvíce mne v této souvislosti překvapí, když se dovím, že tu choval po tři roky taky dvě ovečky!

Naše setkání končí milým a srdečným pozdravem všem farníkům v Řečkovících, které stále nosí ve svém srdci.

A já Vysočinou ujždím na Třebíč, kde mne zvony baziliky sv. Prokopa vítají v pravé poledne. Pokračuji na Jinošov, Zbraslav, silnicemi i cyklostezkami přes Ostrovačice a do listopadového večera jsem doma. Na vrub svých rekordních 5130 km za rok 2017 jsem tak trasou Okříšky - Brno přidál dalších 75km.

Zapsal a nafotil Vilém Urbánek

Něco pro děti ...

Milé děti,

viděli jste už někdy nějaký kříž? Jistě ano! Kříže jsou prakticky všude kolem nás. My se s nimi setkáváme nejčastěji v kostele či na hřbitově, jistě nám nějaký visí taky doma na zdi. Když se ale rozhlédnete kolem sebe, objevíte i spoustu dalších křížů a křížků.

Plno lidí má kříže na krku nebo třeba jako přívěsek na klíčkách, jiní mají obrázek kříže jako tetování nebo jako potisk na tričku. Kříže vidíme na knihách, na obrazech, na svíčkách, ale i ve filmech či v reklamách. Kříže stojí u cest, v lesích i na polích. Všude je spousta křížů, starých i nových. Proč? Vědí všichni ti lidé, kteří se zdobí křížky nebo kolem křížů denně chodí, co to vlastně je? Víme to vůbec my?

Co pro nás znamená kříž? Je to jen připomínka Ježíšovy smrti? Nebo je to nějaké poznávací znamení křesťanů? Anebo pro nás kříž znamená něco víc...

V této postní době se budeme zamýšlet nad tím, co vše je ukryto v kříži. Co vše pro nás znamená kříž. Hra letos bude o něco složitější. Má totiž dvě části. První část je pro rodiny a druhá část je potom pro jednotlivé děti či účastníky.

POSTNÍ HRA PRO DĚTI

V této postní době se budeme snažit objevovat, co vše je skryto v kříži. Kříž totiž není jen symbolem smrti a utrpení, ale také veliké Boží lásky k nám.

Pravidla hry:

- Každý účastník si na začátku postní doby vyzvedne v kostele brožurku s úkoly a šablonu kříže.
- V brožurce jsou určeny úkoly pro každý den postní doby.
- Za splnění úkolu si účastník hry vybarví kolečko u úkolu.
- Za každý splněný úkol (a vybarvené kolečko) si účastník hry v kostele vezme část mozaiky, kterou doma nalepí na svou šablonu kříže.
- Části mozaiky si může brát v libovolném pořadí podle toho, které tvary mu chybí k dokončení jeho kříže. Volba barev záleží na každém účastníkovi.
- Hotovou mozaiku si každý účastník přinese na Velký pátek na křížovou cestu dětí v 15:00.

POSTNÍ HRA PRO RODINY

V naší krajině je vidět mnoho křížů, kapliček a Božích muk. Všechny jsou znamením víry našich předků. Mnohdy kolem nich jezdíme a chodíme, aniž bychom si jich všimli. My jsme ovšem křesťané, tyto kříže by pro nás měly být víc než historické památky či umělecké skvosty. Neměli bychom kolem nich procházet bez povšimnutí. Zkusme alespoň v postní době zpomalit své kroky a věnovat křížům v našem okolí úctu.

Úkol pro rodiny: Najděte si minimálně jednu v postní době čas na společnou procházku či výlet k některému kříži či kapličce. Zkuste si o daném kříži něco zjistit (jak je starý, kdo jej nechal postavit, co je na něm napsáno). Na místě se pomodlete a můž-

te zde nechat kytičku či svíčku. Místo pak vyfoťte a vytisknutou fotografií (delší rozměr max. 12 cm) přineste do kostela. Zde ji můžete nalepit na obrys kříže, který bude umístěn v kostele vepředu.

Terka

O meditaci může dobře promluvit i příběh

Tento pochází ze súfijské tradice, tedy z mystiky islámu:

Začíná jemným deštěm, padajícím z vysoké hory do vzdálené země. Déšť kapající ze žulových úbočí byl zprvu tichý a klidný. Jak se potůčky valily přes skály na sukovité a pokřivené stromy, jež tam rostly, postupně nabývaly na síle. Déšť padal tak, jak voda musí padat, bez vypočítavosti. Voda nikdy nemá čas na nácvik padání. Brzy se rychlé proudy temné vody stekly dohromady a vytvořily počátky říčky. Potok si razil cestu po straně hory, skrze malé korouhve cypřišů a le-vandulových polí se špičkami šruch, po kaskádových vodopádech. Pohybovala se bez námahy, žbluňkala kolem kamenů – a poznávala, že říčka přerušena kameny zpívá nejušlechtleji. Nakonec, když opustila výšiny vzdálené hory, dostala se říčka na okraj velké pouště. Písek a kameny sahalo až za obzor. Protože říčka už překonala všechny možné překážky, rozhodně očekávala, že překročí i tuhle. Ale jak rychle jeho vlnky žbluňkly do pouště, tak rychle se v písku ztratily. Brzy slyšela říčka šepot, vycházející jakoby ze samotné pouště, jak jí říká: „Vítr překračuje poušť, stejně tak může i říčka.“ „Ano, ale vítr umí létat!“ křičela říčka a stále se vrhala do pouštního písku. „Takhle se přes poušť nedostaneš,“ šeptala poušť. „Musíš se nechat nést větrem.“ „Ale jak?“ křičela říčka. „Musíš se nechat větrem vstřebat.“ Tohle říčka nemohla přijmout, nechťic ztratit svoji identitu, ani opustit svoji vlastní jedinečnost. Nakonec, kdyby se odevzdala větru, mohla si být jistá tím, že se stane znovu říčkou? Poušť odpověděla, že říčka může pokračovat ve svém toku, jednou možná může na kraji pouště vytvořit i bažinu. Ale pokud by zůstala říčkou, nikdy poušť nepřekročí. „Proč nemůžeš zůstat tou samou říčkou, kterou jsem?“ křičela voda. A poušť odpovídala zase tak moudře: „Nemůžeš zůstat tím, čím jsi. Buď se staneš bažinou, nebo se odevzdáš větru.“ Říčka na dlouhou dobu zmlkla, a naslouchala, naslouchala vzdáleným ozvěnám paměti, a věděla, že částečně už byla držena v náručí větru. Z toho dávno zapomenutého místa si postupně vzpomněla, jak voda vítězí jen tím, že se poddá, že teče kolem překážek a mění se v páru, hrozí - li oheň. Z hlubin onoho ticha pomalu říčka pozvedla svoje páry vstříc vlídnému náručí větru a byla nesena nahoru, lehce odnášena na velkých bílých mracích přes pustinu pouště. Když dosáhla ke vzdáleným horám na opačné straně pouště, začala říčka opět padat jako lehký déšť. Zprvu byl tichý a klidný, kapal ze žulových úbočí. Jak se potůčky valily přes skály na sukovité a pokřivené stromy, jež tam rostly, postupně nabývaly na síle. Déšť padal tak, jak voda musí padat, bez vypočítavosti. Brzy se rychlé proudy temné vody stékaly dohromady – a znovu – vytvořily počátky nové říčky.

www.krestanskameditace.cz

Pořad bohoslužeb do Velikonoc 2018

18.2. Ne	1. postní	7.15 za zemřelého Eduarda Tesaře a živou a zemřelou rodinu Trbolovu
		8.30 za farní společenství
		10.00 na poděkování za 50 let společného života manželů Bedřichových a Jakoubkových

19.2.	Po		18.00	na poděkování
21.2.	St		18.00	na úmysly dárců
22.2.	Čt		7.00	za dar zdraví pro maminku
23.2.	Pá		18.00	za živou a zemřelou rodinu Tmačovu a Šimonovskou za zemřelé rodiče Olbrichovy a Kunzovy
24.2.	So		7.00	za zemřelé
25.2.	Ne	2. postní	7.15	za farní společenství
			8.30	za zemřelé rodiče a prarodiče
			10.00	za zemřelého bratra
26.2.	Po		18.00	za zemřelého Jana Pleského a rodinu Grodovu
28.2.	St		18.00	na poděkování za 40 let života s prosbou o zdraví a Boží požehnání
1.3.	Čt		7.00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
2.3.	Pá		18.00	za zemřelého P. Karla Hrazdila
3.3.	So		7.00	na poděkování za dar života s prosbou o Boží požehnání
4.3.	Ne	3. postní	7.15	za zemřelé rodiče Bartlovy a živou rodinu
			8.30	za zemřelé rodiče, dvojce prarodiče, zemřelého Aloise a Františka a celou živou rodinu
			10.00	za farní společenství
5.3.	Po		18.00	za nemocné
7.3.	St		18.00	za rodinu Smutnou a Kolkusovu
8.3.	Čt		7.00	na úmysl dárců
9.3.	Pá		18.00	za živou a zemřelou rodinu a dary Ducha Svatého
10.3.	So		7.00	za zemřelou a živou rodinu a Boží požehnání
11.3.	Ne	4. postní	7.15	za farní společenství
			8.30	za oboje rodiče, manžela Bohumíra, vnučku Lucinku a Boží požehnání pro celou rodinu
			10.00	za zemřelé rodiče Jana a Bohumilu Pavelkovy
12.3.	Po		18.00	za živou a zemřelou rodinu Škvařilovu, Kubicovu a Zbořilovu
14.3.	St		18.00	za zemřelého manžela
15.3.	Čt		7.00	za rodinu Havíkovu
16.3.	Pá		18.00	na úmysly dárců na úmysly dárců
17.3.	So		7.00	na poděkování a Boží požehnání pro celou rodinu
18.3.	Ne	5. postní	7.15	za zemřelé rodiče Líbalovy
			8.30	za farní společenství
			10.00	za obrácení syna Michala
19.3.	Po	sv. Josef	18.00	na úmysl dárců
21.3.	St		18.00	za živou a zemřelou rodinu Handlarovu a Širůčkovu
22.3.	Čt		7.00	za Václava Štauda a manželku Vlastu
23.3.	Pá		18.00	za Jiřího Voříška a živou rodinu na poděkování za 30 let společného života
24.3.	So		7.00	za zemřelé
25.3.	Ne	Květná neděle	7.15	za farní společenství
			8.30	za zemřelého manžela a živou a zemřelou rodinu
			10.00	za zemřelého Emila Staňka, zemřelé rodiče Staňkovy a Němcovy a bratra
26.3.	Po		18.00	za zemřelou a živou rodinu Mandákovu a Drlíkovu a Boží požehnání pro rodiny s dětmi
28.3.	St		18.00	na poděkování a za dar zdraví a dary Ducha Svatého
29.3.	Čt	Zelený čtvrtek	18.00	za dary Ducha Svatého pro všechny kněze, kteří nám slouží
30.3.	Pá	Velký pátek	18.00	<i>velkopáteční obrady</i>
31.3.	So	Bílá sobota	21.00	na poděkování za dar křtu
1.4.	Ne	Zmrtvýchvstání Páně	7.15	za farní společenství
		Hod Boží	8.30	na poděkování
		velikonoční	10.00	za † Josefa Bořeckého a živou a zemřelou rodinu

Uzávěrka příštího čísla zpravodaje je 23. 3. 2018. Děkujeme za vaše příspěvky.